

in zernja obéta dovelj. Ječmena bo nar več, mislim, de bomo prihodnjič ječmenovo kašo bolji kup jedli, kakor letas; turkinja (koruza) se tudi práv lepo obnaša; oljka nam veliko pridelka obeta, tode je še vse v božjih rokah, če je nam le toča ne vzame, ktera nam vseskozi hudo žuga, in je tudi v nekterih krajih že desetino pobrala; ne razumim, de nas takó rada obiše! če se le od juga oblačik na nebu prikaže, smo že v strahu pred njo. — Kakó se nam bo pa letas krompir obnesel, ne vém še, stoji práv čversto, upanje imamo, de se ga bo gnjiloba letas ognila. — Toliko za danes! Z Bogam!

A. Zdešar.

Reja murbnih drevés in židnih gosenc na Krajskim.

Reja murbnih drevés in židnih gosenc se je začela po Krajskim zmirej bolj vzdigovati. Gosp. grof Franc Ksaveri Aversperg, grajšak v Veliki Vasi na Dolenskim, ki so se z velikim veseljem židoreje poprijeli, so pridelali letas 4 cente in 75 funtov židnih mešičkov ali kokonov.

Avstrijski Llojd.

De se je Terst in celo kupčijstvo avstrijskiga cesarstva v poslednjih letih zlo povzdignilo, je storila posebno neka imenitna kupčijska družba v Terstu, ki se Llojd imenuje. Nekdo je tedej unidan v nemških Novicah „Gegenwart“ ob kratkim práv dober odgovor dal na vprašanje: kaj je Llojd? rekoč: 25 parabrodov (Dampfschiffe) z 200000 ljudmi in z 50 milijoni blagá, ki se v enim letu na njih peljejo, — to je avstrijski Llojd.

Neizrečeno velika hudobija.

V Gorici, blizo vasi Otoka v Mošniski fari na Gorenskem je bila nekemu kmetu 5 let stara kobila, ki je imela že dve lepi žebeti, sedaj pa tretjič breja, in ktere bi ne bil posestnik rad spod 200 gold. dobriga denarja prodal, 20. dan rožniga cveta letašnjiga leta, ukradena. Drugi dan so jo pol ure od Dobriga polja pri nekem kozelcu izstradano privezano še živo naši, tode brez jezika, kteriga ji je bil hudobni tat globoko v goltancu odrezal. — Bogo gladno živinče je močno po kermi hrepenelo, pa — jesti ni moglo! Potem so jo skozi Radoljco v Spodnjo Lipnico h konjedercu peljali. Radoljčanje so jo ogledovali, in z enim glasam neusmiljeniga hudobneža obsojevali, rekoč: „Taki trinog, ki je ubogo živino takó neusmiljeno mučil, ne zasluži družiga, kakor de bi se mu tudi jezik odrezal, ali pa de bi ga za jezik perbili ali za-nj obesli.“ — Tatú, gerdiga divjaka, pa še niso zvedli, posebno kér se vlastnik mučeniga živinčeta ni svest, de bi bil s kakim takim človekam v prepír ali kreg, v zamero ali pa v sovražtvo, zapleten bil! —

Mesarska terdoserčnost.

Pri ti priliki vam tudi od nekterih Gorenskih mesarjev gerdo navado oznamimo, kakó neusmiljeno z živino ravnajo, predin jo v mesnici pobijejo, de jih v černe bukve zapišete. Kader ti terdoserčneži kakiga vola, kako kravo ali kakošno drugo živinče za klavšnjo kupijo in v mesnico peljejo, in če se priméri, de se živinče, ko ga mesár žéne, čez kak most iti boji, takrat zgrabi divji mesár živinče za rep, ter mu ga vlomi, in pravi, kér to živinčeta hudo boli, gré tudi precej in rado čez most v mesnico. — Ali ne zaslužijo taki gerduni še kaj več, kot černih bukev?

Novice.

(Jajci v jajcu) Anton Osana nam je iz Razdertiga pisal: V Grabnih Ipavske fare pri Lozicah je mesca rožniga cveta tega leta neka kokoš jajce znésla, ktero je bilo na videz precéj veliko. Hišna gospodinja Ana Fabčič je jajce ubila in v sredinjega najde drugo, kakor orh debelo, in v tem še eno, kakor léšnik debelo, ravno takó lepo kakor so druge od kokoš znesene jajca.

(Človek v božjih rokah). 19. rožniga cveta je v Nadožu na Erdeljskim bežal nek ovčár s svojima dvema otročicama in 45 ovcami pred dežjem pod hrúševó drevó. Strela udari v drevó — razun hčerke pade vse mertvo okoli; pa ovčár, njegov sin in ena ovca so čez 2 uri zopet oživili — 44 ovác pa je mertvih obležalo.

Oznanílo

kmetijski družbi na ogled poslaniga krajskiga sadja.

(Dalje.)

10. Gosp. M. Koréniz Planine so od M. Milavca iz Studeniga poslali: žlahtnic (Jakobsbirne); višinj jesiharc (Erdweichsel, kleine essigsauere Zwergkirsche), in pa Bredovih marelic (Aprikose von Breda); té marelice so velike hvale vredne in posebno dobriga sočniga okusa.

11. Od gosp. Souvana v Ljubljani smo dobili: parskih rudečih Soleburgarc (geblümte Muskatbirn), so dobre in posebno leporudeče; žlahtnic (Jakobsbirn) in laških medenic (Annabirne), ki ste tudi priporočevanja vredni; nar manjših muskatelic (Sieben ins Maul) in pa rumenih zgodnjih muskatelic (kleine gelbe Sommermuskateller), in pa poletnjih tofeljnov (Sommertaffetapfel) in poletnjih jagodičarjev (Rothe Sommerkalvill oder Erdbeerapfel).

12. Gosp. Janez Krivic, tehant v Gôrjah so poslali velikih černih šôck (grosse schwarze Herzkirsche), posebno lepiga in dobriga pleména, in pa režénk, ki so mehke po okusu zlo tepkam enake.

13. Gosp. grof Vincenci Thurn, grajšak v Radoljci so poslali že večkrat pohvaljenih laških medenic (Annabirn), ki so po pravici od gorenskih kmetovavcov zlo obrajtane, kér so zares dobre, zgođe zrele in rade polne; ravno taci smo dobili tudi

14. od gosp. Jurja Pajka v Ljubljani.

15. Gosp. Jožef Poklukar, fajmošter na Dobrovi, so poslali: Nr. 1. frühe Sommerblankette (prosimo za krajsko imé), Nr. 2. žlahtnic (Jakobsbirn) in pa Nr. 3. Nagovizer-Birn (prosimo za krajsko imé), kér to pléme je dobro in tudi po nemških krajih zlo obrajtano.

Odborstvo sadne razstave 28. mal. serp. 1847.

(Dalje sledí.)

Današnjimu listu je perdjan osemnajsti del kemije.

Žitni kup. (Srednja cena).	V Ljubljani		V Krajnju	
	28. Maliga serpana.		26. Maliga serpana.	
	gold.	kr.	gold.	kr.
1 mernik Pšenice domače....	2	47	3	4
1 » » banaške....	2	55	3	6
1 » Turšice.....	2	—	2	3
1 » Soršice.....	—	—	2	34
1 » Rěži.....	2	5	2	25
1 » Ječmena.....	1	38	—	—
1 » Prosa.....	1	54	1	55
1 » Ajde.....	1	40	1	55
1 » Ovsa.....	1	2	1	9